

[Socialministeren]

som første led i en indsats mod fattigdoms-problemerne.

En ordning forventes at kunne træde i kraft i efteråret 1987, således at den kan få fuld virkning fra årsskiftet.

Der er flere grunde til, at folk med manglende økonomiske og personlige ressourcer søger til de frivillige organisationer frem for det offentlige.

I Socialforskningsinstituttets rapport nr. 160: »Private hjælpeorganisationer – på det sociale område«, som udkom den 9. april 1987, kortlægges 7 konkrete hjælpeorganisationers arbejde, som retter sig mod forskellige befolkningsgrupper. 2 af organisationerne (SR-bistand og Kirkens Korshær) deltog i mødet den 28. april 1987.

Af rapportens hovedresultater kan nævnes:

- at langt hovedparten af de sociale opgaver må varetages af det offentlige, bl.a. for at sikre grundlæggende principper vedrørende retssikkerhed, lighed for loven, geografisk fordeling og en professionel behandling, hvor det er påkrævet.
- at de private organisationer er uundværlige, bl.a. fordi nogle mennesker ikke tør eller ønsker at henvende sig til det offentlige hjælpeapparat. Desuden er det i sig selv godt med et supplement/alternativ til det offentlige, så klienterne har mere end én mulighed, dvs. at der ikke er totalt offentligt monopol.
- at nogle typer af sociale opgaver bedst varetages af private organisationer, fordi de kan give supplerende tilbud, anvender andre arbejdsprincipper og metoder, udgør en forpost over for nye typer af problemer eller yder hjælp til at forelægge enkeltpersoners problemer for offentlige myndigheder m.v.
- at det offentlige kan hente en del inspiration i arbejdet hos de private organisationer. De har i øvrigt i visse tilfælde virket fornyende på socialpolitikken.
- at det offentlige kan støtte de private organisationer i en del tilfælde med økonomisk tilskud til det administrative og koordinerende arbejde, så organisationerne mere effektivt kan yde social hjælp. Herudover kan der, afhængigt af opgavernes

karakter, være behov for og ønske om støtte til det direkte klientrettede arbejde.

- at motiverne til at henvende sig til private hjælpeorganisationer kan være, at det offentlige ikke har samme tilbud, at brugere kan være anonyme, at private organisationer af nogle brugere opleves som mere solidariske end offentlige hjælpeinstanser, og at de fleste offentlige hjælpekontorer kun har åbent på hverdage i kontortiden, så nogle brugere må forsømme deres arbejde eller ikke kan få hjælp på det tidspunkt, hvor de har brug for det.

Det er vanskeligt entydigt at definere den gruppe af mennesker, som udgør de virkelig fattige i dagens samfund, ligesom tilfældet er med de grupper, der er så ressourcetsvage eller truede, at en særlig indsats er påkrævet.

I Socialforskningsinstituttets publikation 108: »Nederst ved bordet«, som udkom i 1981, blev gruppen af de allersvageste karakteriseret ved forhold som så ringe indtægts-, arbejds- og boligforhold, at det ligger langt under den almindelige levestandard. Herudover præges gruppens levekår af en kombination af flere af følgende indikatorer på ringe velfærd: ensomhed, isolation, psykiske og fysiske sygdomme, konflikter med retsvæsen, stofmisbrug og alkoholmisbrug.

Sidste sommer bad jeg Socialforskningsinstituttet om at sætte en større undersøgelse om ressourcefattigdom i gang.

Første del af undersøgelsen, der beskæftiger sig med de allersvageste, forventes at kunne ligge klar om en måneds tid, mens anden del om ressourcefattigdom i andre befolkningsgrupper forventes færdig et stykke ind i 1988.

Spm. nr. S 1129

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (5/5 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Hvorfor er legepladsen til Det Kgl. Teaters balletbørn ikke automatisk genetableret samtidig med en tilbagevenden for personalet til Det Kgl. Teater?«

Begrundelse

I forbindelse med ombygningen på Det Kgl. Teater har balletbørnene i 4 – snart 5 – år været uden legeplads.